

[Fogh Rasmussen]

Ikke desto mindre har vi ufortrødent arbejdet videre i en direkte forlængelse af det, vi sagde i foråret. Dengang sagde vi, at vi mente, at byfornyelsen kunne gennemføres inden for rammerne af den gældende saneringslov, hvis bare den blev ændret på en række punkter. Det var det, vi gav ministeren tilsagn om at prøve at arbejde med. Det ville ministeren ikke, men vi har gjort det, og det resultat, der er kommet ud af det, er det beslutningsforslag, som ligger til behandling her, som venstre har fremsat sammen med det konservative folkeparti.

Dette beslutningsforslag om forbedring og bevaring af utidssvarende boliger og bykvarterer er bygget op over 5 hovedprincipper. For det første, at byfornyelsen skal indpasses i den overordnede investeringsramme, så der tages hensyn til betalingsbalancen. For det andet, at belastningen af de offentlige kasser skal være mindst mulig. For det tredje, at lejerne skal kunne blive boende i de byfornyelede lejligheder, efter at boligmoderniseringen er gennemført. For det fjerde, at lejere og ejere skal have størst mulig indflydelse på byfornyelsen og boligmoderniseringen. Og endelig for det femte, at byfornyelsen også skal tilføjes et mere fremadrettet perspektiv, så vi ikke i fremtiden får opsamlet et stort byfornyelsesbehov.

Jeg vil fra dette forslag specielt fremhæve, at det er både bedre og billigere end ministerens, fordi det direkte tager sigte på at variere modsat nybyggeriet, sådan at når nybyggeriet går op, så går byfornyelsen ned, og omvendt. Vi vil tage byfornyelsen og boligmoderniseringen fra den tunge ende og på den måde få udnyttet ressourcerne mere effektivt. Og fremfor alt stiller vi i dette forslag et helt nyt forslag til en finansieringsordning, som for lejerne vil have præcis den samme virkning som den ordning, ministeren har foreslået med rentesikring, men som for staten indebærer den fordel, at der ikke i de første år ophobes betydelige offentlige udgifter. Der er altså tale om en for staten langt billigere ordning, som for lejerne har samme virkning som rentesikringen, nemlig at huslejen gradvis optrappes i takt med pris- og lønstigningen.

Der er også i dette beslutningsforslag indbygget en lang række regler, som vil sikre ejere og lejere en beskyttelse og en indflydelse, når en udvidet sanerings- og

byfornyelsesaktivitet går i gang, og der er endelig i dette forslag indbygget regler, som vil sikre erhvervsdrivende i sanerings- og byfornyelsesområderne en beskyttelse, som de i dag mangler. Lad mig bare her fra den allerseneste tids offentlige debat nævne, at man har eksempler på i Københavns kommune, at specielt mindre erhvervsdrivende i saneringsområderne simpelt hen bliver udsanerede. Vi mener, det er uheldigt, at der ikke kan være et erhvervsliv i de byfornyelede områder.

Jeg vil godt slå fast, at når vi har fremsat dette forslag, er det ikke, fordi vi har fortrudt, at vi i foråret skrev under på, at byfornyelsesloven skulle udskydes. Tværtimod, det mener vi stadig væk var en rigtig handling. Men når vi har fremsat forslaget, er det for at understrege, at vi mente det alvorligt, når vi sagde til ministeren i foråret: lad os bruge sommeren til at arbejde. Det ville ministeren ikke, det har vi så måttet gøre på egen hånd. Det er muligt, ministeren synes, at resultatet ikke er blevet tilfredsstillende; det er muligt, at det var blevet bedre, hvis ministeren havde været med, men det er altså ministeren, som selv har sat sig udenfor.

Det har fra forskellig side, bl. a. fra hr. Kaj Poulsen i formiddags, været fremhævet, at denne udskydelse af byfornyelsesloven har været årsag til, at nu falder beskæftigelsen i byggebranchen, men som jeg kort nævnedes i formiddags, har det intet som helst på sig. Hvis vi ser på de frister, som er indbygget i ministerens lovforslag, vil vi se, at byfornyelsen først kunne komme i gang i starten af 1982. Hvis vi siger, at loven var blevet vedtaget og stadfæstet osv. i juni måned i år, ville der formentlig, hvis man tager alle praktiske erfaringer i betragtning, være gået et halvt års tid med at udarbejde cirkulærer. Så er vi altså kommet frem ved nytårstid, når loven træder i kraft. Så skal kommunerne bruge omkring 4 måneder til at udarbejde projekter. Dernæst er der en offentligheds- og indsigelsesfase på 2 måneder. Så skal ejerne udarbejde et projekt; det tager 3 måneder. Det kan der så gøres indsigelse imod i 1½ måned. Endelig skal kommunalbestyrelsen vedtage planen, og hvis den gør det hurtigt, kan det måske ske på 1 måned. Alt i alt vil der således gå 17½ måned, fra loven blev vedtaget, til der kan komme en praktisk byfornyelse i gang. Så er vi fremme i begyndelsen af